

[Bundvad.]

jeg tør tage de radikale med — der gennem årene stædigt og utrætteligt har arbejdet for denne sags gennemførelse, kan kun udtrykke vor store glæde over, at det nu er lykkedes at gennemføre den begyndende folkepension.

Må jeg også nævne, at det er lykkedes at gennemføre forbedringer for de enlige mødre, og at vi gennem det nedsatte udvalg håber at komme frem til en egentlig enkepension.

I forbindelse med omtalen af de sociale spørgsmål vil jeg beklage, at venstre og de konservative i den sidste tid har vist en social smålighed, som er vanskelig at forstå. Jeg tænker på, at de to partier gik imod et mindre beløb til brændselshjælp til de gamle, og jeg tænker på, at de også gik imod en beskeden hjælp til langvarigt arbejdsløse. Men måske er dette udtryk for den nye politik, som vi ellers hører så lidt om.

Må jeg i øvrigt sige, at sammenholder vi de gennemførte sociale fremskridt med den sygelønsordning, som er gennemført ad faglig vej, tør jeg hævde, at de sociale fremskridt i perioden har været særdeles tilfredsstillende.

Hvad økonomien angår, vil jeg først vedrørende valutaen konstatere, at de foranstaltninger, som regeringen gennemførte i sommeren og efteråret 1954 og ved forliget i foråret 1955, hvori de radikale og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen deltog, havde den gavnlige virkning i retning af stabilitet, som var tilsigtet. Der blev skabt stabilitet og stigende reserver.

Imidlertid har nye vanskeligheder mødt os. Stigende importpriser på grund af Suezkrisen, faldende landbrugspriser på verdensmarkedet og stigningen i importen. Derved er vore valutaeserver kommet ud for ny belastning, som må påkalde den største agtpågivenhed og tilbageholdenhed.

Lad mig her indskyde, at de vilkår, som nu forringer valutaeserverne, er ingen regering herre over. De forskydninger, der er sket i priserne ude i verden, og faldet i landbrugspriserne var kommet, uanset hvilken farve regeringen havde.

Der er ingen af os, som i dag med sikkerhed kan sige, om den uheldige udvikling for dansk økonomi vil fortsætte. Men skulle denne udvikling fortsætte, er det ligetil, at vi fra vor side vil være villige til at drøfte

egnede foranstaltninger for at opnå den fornødne stabilitet i dansk økonomi. Dette siger vi klart og tydeligt, så der ikke behøver at være tvivl, og vi venter, at andre udtaler sig lige så klart. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der endnu ikke har ment det nødvendigt at udtale sig om landboforeningernes henvendelse, i dag vil udtale sig om disse spørgsmål. Hidtil har vi jo hørt, at vi kører ind i en fortsat inflation på grund af regeringens politik, som man siger. Mon man ikke burde gå lidt stille med dørene, når situationen er den, at landboforeningernes henvendelse netop er udtryk for det modsatte. Jeg tror og venter, at inflationsgrammofonpladen nu bliver lagt i arkivet. Den vil skratte ganske forfærdeligt i den situation, vi befinder os i.

Vi har alle hørt påstande om, at alt gik så fantastisk strålende, da vi havde regeringen Eriksen-Kraft, mens det har været den rene elendighed under den socialdemokratiske regering. Lad os se lidt på den påstand. Det er så heldigt, at vi har mulighed for at sammenligne to perioder, to lige store perioder, 1951-53, da vi havde en borgerlig regering, der efter sigende skal have gjort alt så fantastisk godt, og perioden 1954-56, hvor vi har haft en socialdemokratisk regering. Hvad er der nu i påstandene?

1) Det påstås, at vi under den socialdemokratiske regering har haft stigende skatter. Lad mig fastslå, at skatteskalaerne for den direkte skat er fastsat under den forrige regering, medens der er gennemført lempelser på flere områder under den socialdemokratiske regering.

2) Det påstås, at arbejdsløsheden har været større under den socialdemokratiske regering end under den borgerlige regering. Det er forkert. I den borgerlige regerings periode var arbejdsløsheden på gennemsnitlig 10 pct., mens den under den socialdemokratiske regering har været 9,1 pct. Under den socialdemokratiske regering har der været beskæftiget 24 000 flere arbejdere end under den borgerlige regering.

3) Vi vil ikke hævde, at boligbyggeriets omfang har været tilfredsstillende, men kendsgerningen er den, at der trods en stærkt nedskåret boligstøttelov er bygget mere end 5 000 lejligheder flere end under den forrige regering. Vil man have antallet af fuldførte boliger, er de her: 61 800 under